

steren nævne på singulære love, der fratager navngivne organisationer, firmaer eller personer rettigheder fastsat i lovgivningen?»

Skriftlig begrundelse

I lovforslag nr. L 268, § 7 og § 8, fratages 32 navngivne skoler statslige og kommunale tilskud, der ellers tildeles i henhold til lov om folkehøjskoler, efterskoler, husholdningsskoler og håndarbejdsskoler eller i henhold til lov om friskoler og private grundskoler.

Da der er tale om en noget usædvanlig fremgangsmåde, ønskes en redegørelse for forekomsten af fortilfælde.

Bruno Jerup (EL):

Grunden til, at vi har rejst det her spørgsmål over for statsministeren, er, at vi finder, at det lovgivningsarbejde, der for øjeblikket er i gang omkring Tvind og L 268, er af en så principiel og retspolitisk art, at vi synes, det er rimeligt, at regeringen og regeringens statsminister kommer på banen og udtrykker sig om loven. Dette er sådan set bare til indledning.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Der er jo stillet – lad mig se engang – fire eller fem spørgsmål om samme sag. Vi tager dem i rækkefølge.

Det første spørgsmål til mig vil jeg gerne bevare således:

Justitsministeren har over for mig oplyst, at det lovforslag, der henvises til i spørgsmålet, i § 7 og § 8 indeholder navnene på en række skoler, der med virkning fra den 1. januar 1997 ikke længere skal modtage tilskud i henhold til loven om frie grundskoler og loven om frie kostskoler. Der er således tale om et lovforslag, der på dette punkt har karakter af singulær lovgivning.

Grundloven er ikke til hinder for at gennemføre lovgivning, der retter sig mod enkeltpersoner. Grundlovens § 10 og § 11 om ydelser til regenten og medlemmerne af kongehuset og grundlovens § 44 om meddelelse af indfødsret forudsætter muligheden herfor. Som andre eksempler på sådan singulær lovgivning kan nævnes normeringslove, der tillægger bestemte navngivne personer en økonomisk ydelse.

Sådan lovgivning er i praksis næsten altid af begunstigende karakter for den person eller organisation, som loven retter sig imod. Der er imidlertid enkelte eksempler også fra nyere tid

på, at Folketinget gennem en lovgivning har afskåret navngivne enheder fra at opretholde en retsstilling, som de hidtil har haft.

Som et eksempel kan nævnes lov nr. 824 af 21. december 1988 om ændring af lov om statsstøtte til Den Frie Lærerskole og Det Nødvendige Seminarium, hvor man fratog Det Nødvendige Seminarium retten til fremtidig driftsstøtte. Lovens gennemførelse var begrundet i økonomiske hensyn til det offentlige.

Ligeledes kan nævnes lov nr. 93 af 15. februar 1989 om sammenlægning og nedlæggelse af seminarier. Her gjorde Folketinget det gennem lovgivning muligt med virkning for fremtiden at fratage nogle navngivne enheder, i dette tilfælde en række seminarier, rettigheder, som de hidtil havde haft. Også her var det økonomiske hensyn, der begrundede lovens gennemførelse.

Så kan jeg slutte med at henvise og henholde mig til netop de oplysninger fra justitsministeren, jeg her har redegjort for.

Bruno Jerup (EL):

De eksempler, som statsministeren nævner, havde jeg faktisk forventet, men de holder ikke. Problemet er, at de eksempler, der handler om, at man går ind og giver konkrete organisationer eller personer et gode eller nogle forbedringer, ikke kan sammenlignes med situationer, hvor man fratager personer noget og dermed også fratager dem muligheden for at føre deres, skal vi sige, sag i retten.

Den pågældende lov nr. 824 kan ikke sammenlignes med denne her lov, idet det var ændring af en tidligere lov, hvori disse seminarier også optrådte med navns nævnelser. Det vil sige, at det var en lov, der var begrundet i et ganske andet hensyn, nemlig at man ønskede at spare på området. Man havde for det første en spareplan, og man ønskede derved at begrænse kapaciteten på seminarieområdet, og derfor tog man en lov, hvori disse seminarier stod nævnt, og så fjernede man dem. Det er en anden sag end en sag, hvor man har en generel lov, hvori der ikke står navne, og så laver en ændringslov til den, hvori der står navne, og hvorved man undtager dem, der står på navnelisten.

De sager, som statsministeren opregner, er ikke sammenlignelige med det lovforslag, som nu foreligger.

Hermed sluttede spørgsmålet.